

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/149/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010105
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121010105.10

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného O.. D. E., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 4 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. 10. 2023, konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/8/2021 zo dňa 19. 08. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O.. D. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/8/2021 zo dňa 19. 08. 2022, bol obž. O.. D. E. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tým,

na základe dohody o plnej moci zo dňa 11. 06. 2012, ktorá ho ako splnomocnenca oprávňovala vo vzťahu k tretím osobám okrem iného aj na dohodnutie a podpísanie kúpnej zmluvy vrátane akýchkoľvek dodatkov a prijímanie peňažných plnení, podpísal dňa 25. 04. 2018 v Banskej Bystrici na Notárskom úrade D.. W. T., ako predávajúci zastupujúc vlastníčku (splnomocniteľku) I. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. I. T. XXX/X, XXX XX H., Zmluvu o kúpe nehnuteľnosti datovanú dňa 24. 04. 2018, ktorú previedol na kupujúceho spoločnosť AIAS, s. r. o., so sídlom Kapitulská 12, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 51 137 542, vlastnícke právo k pozemku parcely registra LCL, parc. č. XXXX/XX, druh pozemku: orná pôda, o výmere 8 642 m², zapísaného na LV č. XXXX, vedeného Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálnym odborom, okres Banská Bystrica, obec Banská Bystrica, k. ú. H., v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1/1 a následne dňa 03. 05. 2018 v Banskej Bystrici na Notárskom úrade D.. W. T. podpísal Dodatok č. 1 k zmluve o kúpne nehnuteľnosti, kde bez vedomia a súhlasu I. Q. zmenil ustanovenie čl. IV. „Kúpna cena, jej splatnosť a platobné podmienky a určil, že kúpna cena v celkovej výške 328 396,- Eur bude uhradená v sume 252 396,- Eur na účet vedený v UniCredit Bank a. s., IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a v sume 76 000,- Eur na účet vedený v Raiffeisen bank a. s. , IBAN: J XXXXXXXXXX XXXX XXXX XXXX, pričom ani jeden z uvedených účtov nepatril I. Q., teda so zverenými finančnými prostriedkami, prestavujúcimi finančný ekvivalent zverených a predaných pozemkov vo vlastníctve poškodenej v sume 328 396,- Eur naložil v rozpore s účelom, na ktorý mu boli zverené a a ni po následnej výzve poškodenej v zastúpení advokátkou zo dňa 15. 10. 2018, ktorú prevzal dňa 06. 11. 2018, nepreviedol finančné prostriedky na účet I. Q. vedený v UniCredit Bank a. s., IBAN: J XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, nakladal s nimi ako s vlastnými tak, že ich použil pre vlastné potreby, čím pre I. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. I. T. XXX/X, XXX XX H. spôsobil škodu vo výške 328 396,- Eur.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil a to podľa § 213 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 5, § 39 ods. 1, 3 písm. c), § 46 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaný trest vykoná v Ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 roka a podľa § 83 ods. 1 písm. c) Tr. zákona mu uložil aj zhabanie vecí a to zaistených peňažných prostriedkov na účte č. J XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 57 374,37 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaného zaviazal k povinnosti uhradiť poškodenej I. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. I. T. XXX/X, H., náhradu škody vo výške 328 396,- Eur.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadol v zákonom stanovenej lehote obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu a to čo do výroku o vine a treste, ako aj povinnosti nahradiť škodu.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil najmä tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, teda prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a takýmto činom spôsobil škodu veľkého rozsahu, čím spáchal obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil najmä tým, že v prvom rade skúmal, či sa stal skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, pričom nemal pochybnosť o tom, že by tento skutok spáchal obžalovaný a že by prebehol tak, ako mu bolo kladené za vinu. Poukázal pritom na skutočnosti, že obžalovaný tak v zmysle vykonaného dokazovania zneužil plnú moc, v rámci ktorej vystupoval ako správca nehnuteľnosti poškodenej, predal spornú nehnuteľnosť v H., ktorá bola vo vlastníctve poškodenej, zmenil kúpnu zmluvu pomocou dodatku a tak zmenil číslo účtu, na ktorý mala byť vyplatená kúpna cena, na číslo účtu inej osoby, kde mal obžalovaný prístup. Zároveň mal súd za preukázané, že obžalovaný zbavil poškodenú majetku a kúpnu cenu za predaj nehnuteľnosti v H. obdržal na bankový účet, ku ktorému mal dispozičné právo on a nie poškodená, čím konal na rámec udeleného plnomocenstva, bez súhlasu poškodenej. Zároveň okresný súd skúmal u poškodenej, či táto naďalej zotrváva na svojom súhlase s trestným stíhaním, pričom mal za to, že poškodená vo svojom vyjadrení jednoznačne uviedla, že tento súhlas naďalej dáva. Čo sa týka úmyslu obžalovaného, okresný súd konštatoval, že spornú nehnuteľnosť v H. na základe plnej moci predal, avšak bez súhlasu poškodenej a kúpnu cenu obdržal na bankový účet, ku ktorému mal dispozičné právo on a nie poškodená, preto mal súd za preukázané, že obžalovaný priamo nechcel spôsobiť následok predpokladaný skutkovou podstatou trestného činu sprenevery, avšak o protiprávnosti svojho konania vedel. Zároveň sa okresný súd vysporiadal aj s kvalifikačným znakom skutkovej podstaty a teda spôsobením škodu veľkého rozsahu, ktorú mal za preukázanú, nakoľko poškodená si náhradu škody uplatnila riadne a včas v rámci prípravného konania pred skončením vyšetrovania tak, že si uplatnila plnú výšku tejto kúpnej ceny spornej nehnuteľnosti, t. j. 328 396,- €.

Zároveň okresný súd pri ukladaní trestu zohľadnil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaný už bol za taký trestný čin odsúdený, pričom v zmysle kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu sprenevery postupoval pri výmere trestu v rozmedzí uvedeným v danom ustanovení, t. j. 10 až 15 rokov, vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu, čo predstavovalo 13 rokov a 4 mesiace, súd však zobral do úvahy aj morálne hľadisko a to istej miery a postoj obžalovaného v tom zmysle, že poškodená neprišla o majetok, ktorý by ona získala, t. j. nevyužila fakticky, až na nejaké poplatky, žiadnu finančnú čiastku, aby nadobudla tieto nehnuteľnosti a preto mimoriadne obžalovanému znížil trestu, pričom podľa § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák. nemohol súd ukladať trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov, keďže kvalifikovaná skutková podstata ukladá vo svojej dolnej hranici aspoň 10 rokov. Súd preto uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a zaradil ho do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a tak isto mu uložil ochranný dohľad v trvaní jedného roka. Zároveň súd obžalovanému uložil aj zhabanie vecí a to konkrétne zaistenie peňažných prostriedkov na jeho účte, keďže tieto nepatrili obžalovanému a boli výnosom z danej trestnej činnosti, pričom vymeraný trest súd považoval za dostatočný aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu po dostatočne dlhú dobu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Vzhľadom k tomu, že si poškodená uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas v rámci prípravného konania, súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej škody vo výške 328 396,- €.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré následne sám obžalovaný, ako aj jeho obhajca odôvodnil, pričom poukázal na skutočnosti, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že obžalovaný ako predávajúci a poškodená ako kupujúca uzavreli kúpnu zmluvu, avšak nedostatočne odôvodnil, resp. nezohľadnil skutočnosti

týkajúce sa dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 11.6.2012 a to od splatnosti kúpnej ceny do 10 rokov od povolenia vkladu vlastníckeho práva k predmetu kúpy, zároveň nezohľadnil ani skutočnosti týkajúce sa vyhlásenia poškodenej, že by s obžalovaným spoločne podnikala, pričom sa toto tvrdenie preukázalo ako nepravdivé z dôvodu, že od 11.8. doposiaľ jediným spoločníkom spoločnosti SKI Turecká Krížna, s.r.o., zároveň mal za to, že v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že by obžalovaný vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že takéto porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Poukázal na to, že v zmysle vykonaných dôkazov nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti. Samotný obžalovaný uviedol, že jeho dcéra vedela, že nemusí vyplatiť kúpnu cenu z predmetnej kúpnej zmluvy, nakoľko jej zaplatenie kúpnej ceny odpustil a ona mu za to recipročne podpísala plnú moc. Zároveň súd vôbec nebral do úvahy výpovede svedkov E.. M. a pána S., ani nevzal do úvahy ako pani I. Q. predmetné nehnuteľnosti nadobudla. Súčasne poukázal aj na odstúpenie od zmluvy, ktorá mala poškodená použiť pri rozhodnutí kanadského daňového úradu a skutočnosť, že príjem finančných prostriedkov, na vrátenie pôžičky, ktorú mal, E.. M. založila účet, nespôsobuje spáchanie trestného činu. Predmetné odvolanie ďalej doplnil novozvolený obhajca, ktorý uviedol, že okresný súd sa jednoznačne nevysporiadal so skutočnosťou zhodnotenia nehnuteľnosti, vzhľadom k tomu, že táto bola poškodená prevedená za 175 000,- € a predaná za 328 396,-€. Zároveň v prípade obžalovaného sa jedná o osobu vo veku skoro 68 rokov, pričom trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, by mohol byť v podstate v jeho prípade doživotným trestom. Zároveň poukázal na skutočnosti, ktoré sa týkajú celého skutku a teda, že celý spor mal v podstate občiansko-právny charakter, kde poškodená, pokiaľ sa dozvedela, že O.. E. predal predmetné nehnuteľnosti, mala právo, pokiaľ sa domnievala, že to bolo v rozpore s udelenou plnou mocou, domáhať sa neplatnosti takejto kúpnej zmluvy, resp. žiadať si nové konanie o vrátenie kúpnej ceny, čo nevyužila a podala trestné oznámenie. V neposlednom rade poukázal na skutočnosti, že nehnuteľnosti nadobudol obžalovaný z legálnych finančných prostriedkov, ktoré získal dlhoročnou podnikateľskou činnosťou a ktorých legálnosť nebola nikdy spochybnená. Je zrejmé, že konal skratovo v tom zmysle, že svoje problémy, do ktorých sa dostal v súvislosti s rozpormi so svojou družkou, synom, následným rozvodom manželstva s inou ženou takým spôsobom, že sa rozhodol chrániť si svoj majetok prevodom na osobu, ktorej bezdôvodne dôveroval a s ktorou mal dobré vzťahy. Je zrejmé, že obžalovaný konal v určitej tiesni, za okolností, ktoré pokladal za skrivodlivé voči svojej osobe.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd prejednal odvolanie obžalovaného, bol predvedený obžalovaný, dostavil sa jeho obhajca a splnomocnenec poškodenej a zástupca krajskej prokuratúry, pričom v konečných návrhoch potom obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridriava dôvodov podaných odvolaní, zdôraznil, že v danom prípade sa jedná o civilný spor. Týkajúci sa vzťah medzi obž. O.. E. a jeho dcérou, ktorá v predmetnej veci podala trestné oznámenie a nevyužila prostriedky civilného konania na odstúpenie od zmluvy. Poukázal na to, že okresný súd sa nevysporiadal s hodnotou nehnuteľností vzhľadom na rozdielnu kúpnu a predajnú cenu, k tomuto sporu došlo na základe podnetu pokuty, ktorá mala byť uložená poškodenej v Kanade. Obhajca požiadal, aby krajský súd predmetný rozsudok zrušil a vrátil vec v celom rozsahu okresnému súdu a rozhodol o prepustení obžalovaného z väzby na slobodu. Navrhol tiež vykonanie ďalších dôkazov a to vypočutie svedkov, ktorí neboli doposiaľ vypočutí, ide o simulovaný právny úkon medzi obžalovaným a jeho dcérou, zároveň žiadal zabezpečiť správy z katastrálnych úradov týkajúcich sa prevodov iných nehnuteľností poškodenej na jej matku a navrhol tiež vypočuť aj samotnú poškodenú, najmä vo vzťahu k jej nároku na náhradu škody, ktorú si najskôr uplatnila a následne neuplatnila.

Splnomocnenkyňa poškodenej uviedla, že trvá na všetkých vyjadreniach týkajúcich sa náhrady škody, ako aj na jej uplatní vo výške kúpnej ceny. Uviedla, že rozhodnutie okresného súdu v tejto časti je zákonné a správne a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje, zároveň aj poškodená, ktorá t.č. žije v Kanade.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, že rozhodnutie okresného súdu je zákonné a správne a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, pričom poukázal na judikatúru týkajúcu sa materiálneho korektívu vzhľadom na obzvlášť závažný zločin, pre ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného

Obžalovaný v konečnom návrhu poukázal na skutočnosť, že sa nestal trestný čin, nakoľko poškodenej nevznikla žiadna škoda, zároveň poukázal na to, že musí byť preukázaný úmysel spáchať trestný čin a teda ak nedošlo k trestnej činnosti, nemôže byť tento kvalifikovaný ani ako zločin. V plnom rozsahu

sa pridrižoval dôvodov odvolania tak, ako boli prezentované jeho obhajcom a mal za to, že krajský súd má zrušiť rozsudok okresného súdu ako nedôvodný a oslobodiť ho spod obžaloby a rozhodnúť o jeho prepustení na slobodu.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného, podané prostredníctvom obhajcu, nie je dôvodné.

Z pohľadu krajského súdu je jednoznačne zrejmé, že zo strany obžalovaného došlo k sofistikovanej činnosti, ktorá mala viesť k zakrytiu jeho krízovej situácie a to rôznymi fiktívnymi prevodmi, v tomto prípade nehnuteľnosti na poškodenú.

Ako to vyplýva aj zo zrejmého skutkového stavu, z výpovedí svedkov, ako aj podľa vyjadrenia obžalovaného sa jednalo o právny úkon, ktorý mal byť len fiktívnym a v skutočnosti sa malo jednať o darovaciu zmluvu. Predmetné tvrdenie podporuje aj dohodnuté plnomocenstvo a aj uzavretá dohoda o odpustení dluhu medzi obžalovaným a poškodenou.

Krajský súd sa však nestotožnil s argumentáciu obhajcu, že sa jedná čisto o civilný spor medzi obžalovaným a poškodenou, nakoľko je zrejmé, že obžalovaný konal v rozpore s udelenou plnou mocou a zároveň jednoznačne z jeho jednotlivých krokov vyplývala skutočnosť, ktorá mala viesť k zbaveniu majetku poškodenej.

Je zrejmé, že zo strany obžalovaného došlo k účelovej zmene formou dodatku, pričom kúpna cena bola jednoznačne odňatá jeho konaním z dispozície poškodenej a k tomuto konaniu zo strany obžalovaného došlo v rozpore s vôľou poškodenej.

Je zrejmé, že opätovne navrhnuté dôkazy zo strany obžalovaného by nevedli k žiadnej novej skutočnosti vzhľadom k tomu, že z vyjadrenia zástupkyne poškodenej jednoznačne vyplývalo, že poškodená v predmetnej veci nezmenila názor a naďalej trvá na trestnom stíhaní a zároveň si riadne uplatňuje vzniknutú škodu. Súčasne argumentácia týkajúca sa prevodu iných nehnuteľnosti vo vlastníctve poškodenej a získania výpisov z katastra nehnuteľnosti, je irelevantná v preskúmvanej trestnej veci vzhľadom k tomu, že nemá vplyv na konanie obžalovaného v rámci žalovaného skutku.

Nič na danej dôkaznej situácii nemení ani skutočnosť, ktorú predostrel v rámci svojej obhajoby obžalovaný o nadobudnutí predmetných nehnuteľností z legálnych zdrojov.

Krajský súd sa ďalej stotožňuje v plnom rozsahu aj s odôvodnením okresného súdu v časti týkajúcej sa uloženia výšky trestu a zohľadnenia tak individuálnej ako aj generálnej prevencie a účelu trestu a teda má za to, že uložený trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby, po využití ust. § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák., za dostatočný. Súčasne sa stotožňuje s vysloveným výrokom týkajúcim sa zhabania veci a uloženia povinnosti nahradiť poškodenej spôsobenú škodu.

Vzhľadom na všetky tieto okolnosti mal krajský súd za to, že podané odvolanie zo strany obžalovaného je nedôvodné a teda aj jeho záverečný návrh týkajúci sa zrušenia rozsudku okresného súdu a oslobodenia spod obžaloby, za súčasného prepustenia z väzby na slobodu, považoval v časti žiadosti o prepustenie na slobodu, za irelevantné v čase, kedy svojim uznesením zamietol odvolanie ako nedôvodné, nakoľko predmetný petit považuje za kumulatívny ku petitu zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam má krajský súd za jednoznačne preukázané, že okresný súd správne vyhodnotil skutočnosti týkajúce sa spáchania skutku zo strany obžalovaného, jeho úmyslu spáchať predmetný skutok, ako aj zo strany riadneho zistenia spôsobenej škody. Krajský súd preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.